
SNØSØSTERA

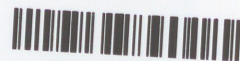

**DET
NORSKE
TEATRET**

Publikumstjenesten

Snøsøstera

22g099562

Kjære publikum

I år er Hovudscenen pynta til jul. Luktene er på plass, granbar frå juletreet, kongerøykelse og peparkaker og klementinar og kanel og kakao. Vi har trylla fram alt det Julian frå *Snøsøstera* liker best med jula. For etter fleire år med magre kår for juleframsyningar ønskjer vi å gå høgtida i møte med ei storslått og fargesterk juleforteljing som kan samle store og små i teatermørket. Da Maja Lunde saman med illustratøren Lisa Aisato gav ut kalenderboka *Snøsøstera*, etablerte dei med ein gong ein juleklassikar. For med historia om Julian og Hedvig skapte dei eit magisk univers som rommar både glede og alvor. Forteljinga i *Snøsøstera* loddar kanskje litt djupare enn dei tradisjonelle julehistoriene. Julian har mista søster si, og familien sørgar. Kan ein likevel klare å gå vidare, sjølv når livet er som mørkast? Vår vesle helt klarer det. Han insisterer på å hugse, på å minnast, på å heidre søstera.

Men også på å finne glede i det familien også har, nemleg kjærleiken til kvarandre. Og kva for høgtid er vel betre å vise denne kjærleiken enn nettopp jula?

For mange kjem julestemninga med musikk. Ein av våre fremste visesongarar, Odd Nordstoga, har komponert det vi mistenker kan bli ein ny juleklassikar til *Snøsøstera*. *Når alle andre sansar kan få kvile* er tittelen, og med den kan jula berre komme.

Men jula er også høgtida for kontrastar. Det kan også vere vondt med jul. Kanskje har livet endra seg det siste året, kanskje er ein stol tom ved bordet, eller foreldra har splitta lag. Kanskje har ein ikkje så mange å feire med. I *Snøsøstera* blir slike kjensler tatt på alvor. Og Julian finn ei løysing for seg, familien sin og Hedvig sin familie. Teateret er ein samlingsplass. Mange har juletradisjonar knytt til fellesskapen som teaterrommet gir. Det er ein fin tradisjon, synest vi på teateret. Høgtlesing av *Snøsøstera* i adventa er blitt ein tradisjon i familiar over heile landet. Med dramatiseringa av denne vakre historia ønskjer vi å legge vi til rette for nye fellesopplevingar i teateret.

Vel møtt i teateret!

Erik Ulfby // Teatersjef

SNØSØSTERA

av Maja Lunde og Lisa Aisato

Dramatisering: Maja Lunde

I samarbeid med Kilden teater og konserthus

Hedvig	GINA BERNHOFT GØRVELL
Julian	VETLE BERGAN
Henrik	PER SCHAANNING
John	ANDREAS KOSCHINSKI KVISGAARD
Augusta	STINE ELVERHØI JOHNSEN
Mamma	ELLEN BIRGITTE WINTHER / SILJE LUNDBLAD
Pappa	KYRRE HELLUM
Juni	HELENE BJERKE SVINDAL / VILDE SUNDFØR JOHANNESSEN
Statistar lag 1	STEFAN NILSSON, STENE EVENSEN, HANS PETTER ILSTAD, HEGE AKER-IVERSEN
Statistar lag 2	MARIUS BERON NOREGER, BJØRN WIDMARK, DAG ERLINGSON, EIRIK INGEBRICSON

Urpremiere 22. oktober 2022 på Hovudscenen

I redaksjonen Åsne Dahl Torp, Erlend Tårnesvik Dreiås, Ingrid Kvam Østmark, Ida Michaelsen

Språkkonsulent Inger Johanne Sæterbakk

Foto Erik Berg. Bilda er tatt i prøvetida. Karakterportrett av Siren Høyland Sæter

Illustrasjonar Lisa Aisato

Grafisk formgjeving Maiken Mathisen **Trykk** 07 media

Regissør	ALAN LUCIEN ØYEN
Scenograf	ÅSMUND FÆRAVAAG
Komponist og musikkansvarleg	HENRIK SKRAM
Kostyme- og maskedesignar	STINE SJØGREN
Videodesignar	MARTIN FLACK
Lysdesignar	TORKEL SKJÆRVEN
Lyddesignar	GUNNAR INNVÆR
Rulleskøyteinstruktør	LOUISA WARWIN
Dramaturg	ANDERS HASMO
Regiassistent	ANDREW WALE

Inspisient	HEDDA HAALAND
Produksjonsmedarbeidar	GRY HEGE ESPENES
Rekvisitørar	ÅSHILD MJELDE NORDÅS
Maskørar	EMBLA HØYLAND SKOGNES
Lydteknikarar	VIBEKE BLYDT-HANSEN OG BJØRNAR HOPLAND
Videoteknikarar	KNUT NIKOLAI BERGSTRØM OG RAYMOND STUBBERUD
Kostymekoordinator	TORHILD JENSEN
Lysmeistrar	VILDE WESSEL LJUNGBERG OG CHRISTIAN MATHISEN
Scenemeister	STENE EVENSEN
Koordinator snikkarverkstad/smie	SIRI HUNDEVIN
Koordinator målarsalen	JARLE TEIGEN OLSEN

Innspelt musikk

Spelt inn av Kristiansand Symfoniorkester i Konsertsalen i Kilden teater og konserthus.

Dirigentar: Per Kristian Skalstad, Torodd Wigum

Teknikar: Kristian Bronebakk

Produsent: Henrik Skram

Tekst og melodi *Når alle andre sansar kan få kvile, Snøsong* og *Godnattsong*: Odd Nordstoga

Musikarar på innspeling: Odd Nordstoga, Erlend Dahlen, Marius Reksjø og Svenn Erik Kristoffersen

Musikkmiks: Henrik Skram

Julian

Julian er snart elleve år og elsker lukta av granbar og peparkaker. Han har ekstra god grunn til det, fordi han har bursdag på julaften. Han elsker rett og slett jula, eller det vil seie: Han gjorde det heilt til storesøstera Juni døydde. No er jula trist, keisam og kald, og Julian gler seg ikkje over noko lenger. Kan møtet med Hedvig gje Julian julekjensla attende? Og kan ho hjelpe han å få hovudet over vatnet, ikkje berre i symjehallen, men òg i det levande livet?

Hedvig

Hedvig er ei merkeleg, leiken og sprudlande jente på ti år. Ho elsker livet og alt det morosame som høyrer til, slik som å drikke kakao med krem, stå på skøyter og å leike gøymeleik i Villa Kvisten. Livet er jo altfor morosamt til ikkje å leve det! Men nokre gonger må ein klare å finne roa, og kanskje treng ho ein gut som Julian for å klare det?

Foto: Ukjent fotograf, 1906, Nasjonalbiblioteket

Juletre

Av *Åsne Dahl Torp*

Tradisjonen med juletre stammar frå Tyskland, der arbeidarlaug byrja å ta inn tre ved juletider og pynta dei med eple og godter til barna, når dei samla familiane til julefest.

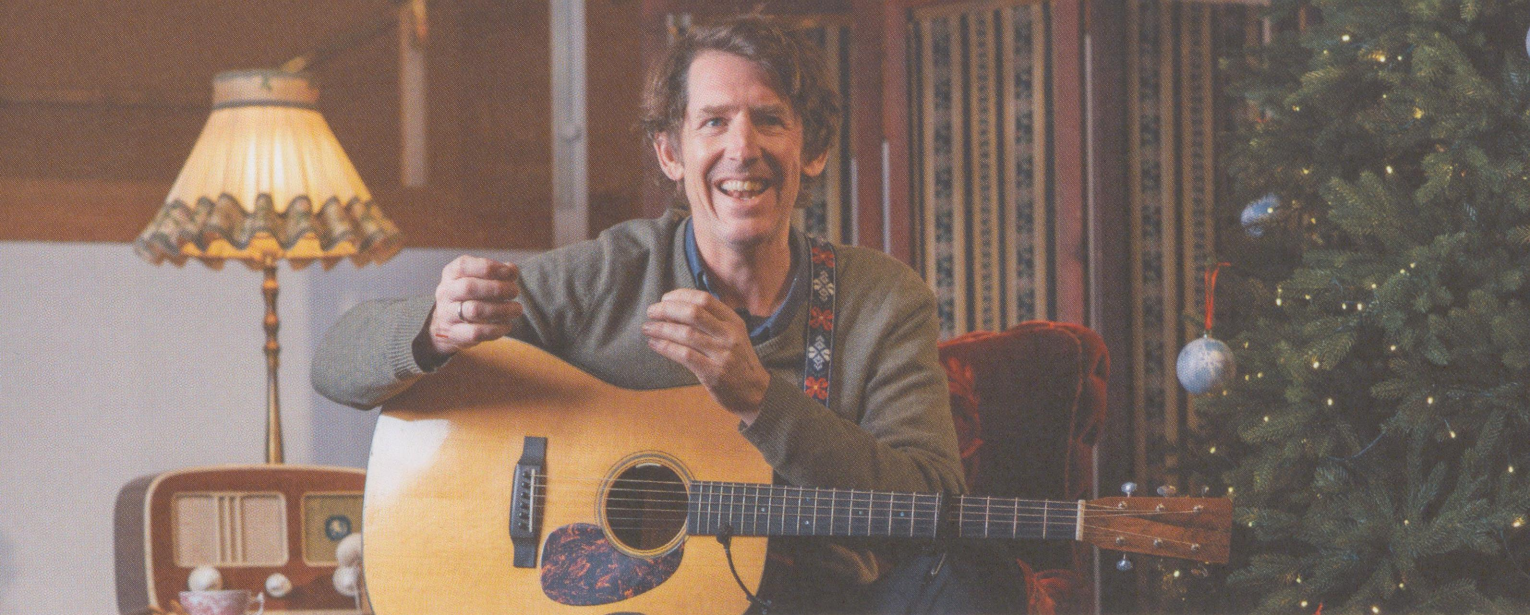
På 1800-talet kom tradisjonen til Noreg – først til dei rike familiane, og frå byrjinga av 1900-talet byrja juletraa å bli allemannseige. Men i veldig ulike former. I byrjinga pynta ein treet med etande ting som eple, julekaker, kandissukkerstenger, rosiner på snor, fiken og små, kvite stearinlys. Ein tok det ein hadde; gamle perlehalskjede, sløyfeband eller ein kunne måle heile treet frostkvitt med melisglasur. Mot slutten av jula kunne godsakene på juletraa «haustast». Seinare blei det vanleg å pynte med julekorgar med godter i, og det er det

Foto: John Fredriksons Eftf, 1905, Nasjonalbiblioteket

framleis mange som har. Rundt 1900 kom det julepynt i butikkane, som glansa papir, sølvglitrande lenker, flagg, julekuler og pynt i ulike former, hjarte, fuglar, stjerner, sopp, englar, nissar eller klokker. I toppen av treet er det i dag mest vanleg å ha ei stjerne, men tidlegare kunne det også vere englar, spir, fuglar eller nissar, for eksempel.

Korleis pyntar de treet heime hos deg? •

Slik lagar du ein julehit!

Jul i svingen, Jolevise, Nissens song, Den lure nissen, Fransk julesong, Når alle andre sansar kan få kvile ... – Lista er lang over julesongar med Odd Nordstogas signatur. Men korleis lagar ein eigentleg ein julehit? Her er nokre tips frå meisteren, for den som vil prøve seg:

1. Tenk på snø og granskog.
2. Tenk på augeblinken da jula blir ringt inn, på å vere saman med familien.
3. Prøv å kalle fram ei fellesskapskjensle.
4. Gjer det litt enkelt, ikkje masse avanserte akkordar.
5. Songen bør gå i dur.
6. Musikken må gjerne gå i ei takt ein kan gyngje til.
7. Gjer det gjerne roleg, men likevel løfterikt og fint.
8. Det må vere nært og heimleg.
9. Melodien må vere veldig, veldig folkeleg. Men la deg gjerne også inspirere av det klassiske og barokke. I julemusikken går det høge og det låge opp i ei høgare eining.
10. Tenk deg at du skal knyte eit band frå stova heime til dei største katedralane nede i Europa.

Lykke til – og god jol!
Helsing Odd.

Maja Lunde

Eit av dei aller første minna eg har, må vere frå morgonen på julaftan. Eg kan ikkje ha vore meir enn 4 år. Eg vakna sjølvstas tidleg, og tusla ut i stova der juletreet var tent og mamma hadde fyr i peisen. Og så gav ho meg ein liten førjulspresang. Dette var før ein starta med strømpar som er meir vanleg no, og det var Astrid Lindgren si bok *Jul i Bakkebygrenda*. Og så kan eg hugse at eg sat på fanget til mamma, ved peisen der det brann så vakkert og godt, og så las vi den heilt nydelege juleboka, som eg har lese så mange gongar igjen seinare. Og som eg synest er like fin kvar gong. Det er også det aller første minnet eg har av å bli lese for. Eg hadde foreldre som las veldig mykje for meg, og det er jo kanskje typisk for meg at det nettopp er boka som står sentralt i minna mine.

Lisa Aisato

Jula var alltid magisk i barndomen. Julaftan var sjølvstas, men første juledag var kanskje aller best. Da hadde alle i familien endeleg god tid, og ein kunne gå rundt i pysjen heile dagen og fordjupe seg i splitter nye bøker og gliitrande leiker. Eg hugsar at eg ei jul fekk ei fantastisk Playmo-sjørørvarøy med hemmelege grotter, papegøyer og skjulte skattar. Eg trur vi leikte med den i 12 timar samanhengande og berre stoppa innimellom for mat og godter. Det var ei fantastisk romjul.

Odd Nordstoga

Her er det jul i Vinje i 1981. Ved sidan av biletet i albumet står det «Odd og Gunne hev fengji DBS flaskur.» Ikkje så vanskeleg å tenke seg til heller det. Og syster mi har fått hanskar. Ein typisk situasjon etter gåvene er pakka ut. Salig rot på bordet og god stemning. I venstre handa har eg ein liten båt, som eg fekk av grandonkel og grandtante på Rui. Å få leiker var stas. Det einaste var at første juledag var vi i lag, alle søskenbarna i ein gedigen middag hos bestemor på andre sida av tunet. Da innsåg eg at søskenbarnet mitt hadde fått ein litt større båt. Det var bittelitt skuffande, men eg kom over det.

Alan Lucien Øyen

Eg hugsar at søster mi og eg stod og såg ut av vindaugget vesle julaftan medan verda forandra seg der ute - snøen kom endeleg til jul! Å stå under lykta på hjørnet av inngangen til Ytre Markevei der vi budde, og sjå rett opp når det snødde, kjentest som å fly. Eg stiller meg framleis under den lykta når det snør.

Vetle Bergan

Annakvart år er det ribbe og annakvart år pinnekjøtt på julaftan. Og det blir verkeleg ikkje jul før eg går ut i kjeledress i skogen på julaftan og legg meg ned i skogen. Før eg dekker bordet, dusjar, kler på meg finkleda og ventar på gjestene.

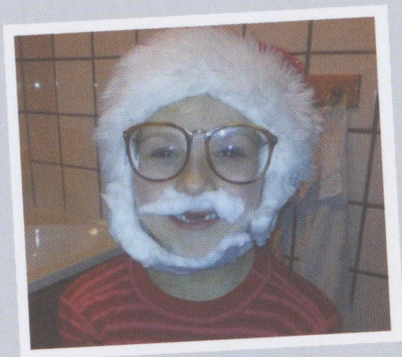
Gina Bernhoft Jørvell

Julenissen som kom til oss på julaftan spelte alltid saksofon. Eg ville vere julenisse, eg og! Her i trening.

Andreas Koschinski Kvisgaard

Som ein kan sjå på bildet, var eg eit veldig aktivt barn. Eg hugsar at eg hadde slått hol i døra på soverommet mitt, og var livredd kvar jul for at nissen skulle sjå dette og tru eg ikkje hadde vore snill - og gi meg færre gåver. Eg stod derfor alltid framføre døra for å skjule holet da nissen kom.

Helene Svindal

På dette bildet hadde eg kledd meg ut som julenissen for å overraske familien min, og overaska blei dei. Eg hadde gøymt meg bak ein stol, og da eg hoppa fram skvatt kusina mi så ho datt rett ned på rumpa.

Vilde Johannessen

Da eg var mindre, pla vi alltid å dra til kusinene mine på julaftan. Fordi dei budde så nære, køyrde vi alltid spark og sørge for å ta vegen med ein god nedoverbakke så vi kunne ha kappløp. Det var alltid meg og mamma mot veslebror min og pappa. Eg og mamma vann. Pappa knekte sparken da han køyrde den rett inn i ei snøfonn med veslebror min på setet.

Stine Ewerhøi Johnsen

Som vaksen er eg framleis veldig sterkt knytt til juletradisjonane vi skapte heime da eg var barn. Pynte og legge pakkane under treet på vesle julaftan, lage «julefruktfat» som stort sett består av sjokolade, men med eit og anna eple innimellom, for syns skyld. Lukta av julemat, lyden av julemusikk og NRK på TV. Eg blir heilt varm av å tenkje på jula, og sånn har eg hatt det heilt sidan eg var lita.

Åsmund Færavaag

Mitt beste juleminne frå barneåra er å stå opp ein mørk julemorgon og krabbe inn og liggje heilt stille under stovebordet til bestemor mi i Tjøllinggata i Tønsberg. Eg let dei tunge, fargerike broderte juledukane som rakk nesten heilt ned til stovegolvet skape den trygge, litt dunkle og varme barrieren eg trong for å filtrere lyset og alle dei oppspelte forventningane som denne store dagen bar med seg.

Stine Sjøgren

Elska jula, gjer det framleis. Eg har bursdag berre nokre få dagar før jul, så da blir alt det gode og artige konsentrert. Eg er lett å glede og let meg fort begeistre, noko som er rimeleg tydeleg på bildet. Alt frå eigen koffert til lego, dokkevogn, ei pappeske fylt opp med kontorrekvisita som post-it lappar, ringpermar og viskeler gjorde stor lykke hos meg! Eg elsker framleis å få gåver. Blir aldri for gamal til det!

Torkel Skjærven

Eg har alltid tvilt litt på om nissen finst, men den gongen da pappa ikkje igjen måtte springe til jobb etter middag, og nissen plutselig stod i døra likevel – dei var der begge to. Da blei eg ganske sikker på at han finst!

Per Schaanning

Eg hadde så veldig ønskt meg hoppski til jul.

Da vi hadde pakka opp alle gåvene var det ingen hoppski der... Eg blei frykteleg lei meg, men så spurde far min om eg kunne hjelpe han med noko i kjellaren - og der sto eit par flunkande nye Kongsberg hopp-ski med tre renner under! Deretter smurde vi skia med «hopplakk». Eg sov ikkje mykje den natta. Eg var så frykteleg spent på å prøve skia i bakken 1. juledag.

Ellen Birgitte Winther

Eg feira jul i barndomsheimen min kvart år frå eg blei fødd til eg var 31 år og gift. Eg elska og elsker jula. Den beste presangen må vere den jula eg fekk både spark og fuskepels. Følte meg som ein million dollar da eg sparka rundt i den jakka. Eg var kanskje 8 år.

Kyrre Hellum

Eg et alltid ribbe på julaftan. Favorittjulelåta mi er *Deilig er jorden*. Ei jul fekk eg ein kjempestor sombrero – eg trur det må vere den raraste gåva eg har fått. Om det er noko eg MÅ gjere før det blir jul? Pynte juletreet. Det er ikkje jul før eg legg meg til sengs vesle julaftan når alt er klart og pynta til jul.

Louisa Warwin

Jula gleda eg meg alltid til. Her hadde eg gått på skøyter på uteisen (og har på meg medaljen frå juleshowet), og no var det tid for julemiddag og *Jul i Blåfjell* på tv.

Henrik Skram

Heime hadde vi ei kjempestor kiste der foreldra mine gøymde julegåvene. Denne kista står som eit magisk objekt for meg den dag i dag. Den jula eg fekk TO trommer var det altså mykje føling på pakkane i adventstida!

Gunnar Innvær

Eg trudde lenge på nissen.
Den raraste gåva eg nokon gong har fått er ein kitchy nips-hund til å ha i vindaugskarmen.
Den forsvann fort ut av huset. Før det blir ordentleg jul må eg hogge juletre og bake til jul. Så må eg høyre favorittjulelåta
Mitt hjerte alltid vanker.

Silje Lundblad

Eg har alltid vore så glad i julemorgonane. Euforisk glede over ei julestrømpe, roleg disneystund i sofaen med søstre mine og spenning for resten av dagen.

Martin Flack

Mi barndoms jul var å stå opp tidleg på morgonen og springe ned i stova og sjekke om julenissen hadde hugsa å fylle korgene på julereet med Nonstop.

Juni

Juni var den morosame, småville og glade søstera til Julian – faktisk den gladaste Julian kjente, jenta som lo høgare enn alle andre. Men noko skjedde med Juni, ho blei pluteleg stille, ho slutta å le, slutta å ete og slutta å vere morosam. Juni blei sjuk, ikkje av ein vanleg sjukdom, men av ein slags tristleik. Ho blei tynnare og tynnare, og så døydde ho berre. Alle saknar Juni, og jula er ikkje den same utan ho.

Augusta

Augusta er veslesøstera til Julian. Ho er fem år gamal og luktar akkurat slik barnehagebarn gjer, nemleg ei blanding av såpe, mjølk og våte gummistøvlar. Før Juni døydde var Augusta ei tøff lita jente, som visste akkurat kva ho ville. Mamma og pappa pleidde å kalle Augusta for Dynamitten, fordi ho kunne bli så sint. Men etter at Juni døydde, blir ikkje Augusta sint lenger.

Når alle andre sansar kan få kvile

Tekst og melodi: Odd Nordstoga

C C F C Am

Eit bod ligg og vent-ar langt der ut-e blantstjern-er o-ver
skin det no-ko nytt i al-le - au-go no-ko nytt kjem o-ver

9 F C C G/H Am F

hav og fjell Det vent-ar på at ver-da ska' bli stil-le og klar te det kjem fram i
der du - står No-ko nytt er og i snø og tre der - u-te. for det bren-ner alt der som du

18 C G/H C F Am G Em Dm C/E

kveld Det bo-det er - kje slikt som øy - ro høy-rer el-ler slikt som du med au - go ditt kan
går snarhøy-rer du det kim - er i ei klok-ke og det syng av jo - le song frå alt i

26 F Dm F

sjå men tal - ar eit språk av det slag-et sommen-nes-ka sitt hjar-ta kan for
kring og myrk-ret med det un - der-le-ge ljøs-et det er bod - et som kom fram te al - le

34 G G F C F Am F

stå For når al-le an dre sans-ar kan få kvi - le og ro har fun-ne veg te al - le sinn
ting Berre 2.x

43 Am C F C Dm C/E F C/G G C

då kan hjar-ta høy-re bo-det ut i myrk-ret og op-ne dø-ra si og la det ko-ma inn

51 1. | 2. Dm C/E F G F G C

Då Og la det bli det som me kal-lar for

62 F F/E Dm F/C G/H F/A G G/H C F F/E Dm

ju - l og la det bli det me kal-la for ju - l

74 G F C F Am F

Når al - le an dre sans-ar kan få kvi - le og_ ro har fun - ne veg te al - le sinn

82 Am C F C Dm C/E F C/G G C

då kan hjar-ta høy-re bo-det ut_ i myrk-ret og op-ne dø-ra si og la det ko-ma inn
rit.

Eit bod ligg og ventar langt der ute
blant stjerner over hav og fjell.
Det ventar på at verda skal bli stille
og klar til det kjem fram i kveld.

Det bodet er 'kje slikt som øyro høyrer
eller slikt som du med auga ditt kan sjå,
men talar eit språk av det slaget som
menneska sitt hjarte kan forstå.

Når alle andre sansar kan få kvile
og ro har funne veg til alle sinn
kan hjarte høyre bodet uti mørkret,
opne døra si og la det koma inn.

Då skin det noko nytt i alle auge.
Noko nytt kjem over der du står.
Noko nytt er og i snø og tre der ute,
for det blenkjer alt der som du går.
Snart høyrer du det kimar i ei klokke,
og det syng av jolesong frå alt ikring.

Og myrkret med det underlege ljuset
det er bodet som kom fram til alle ting.

Når alle andre sansar kan få kvile
og ro har funne veg til alle sinn
kan hjarte høyre bodet uti mørkret,
opne døra si og la det koma inn

og la det bli det me kallar for jul!

Når alle andre sansar kan få kvile
og ro har funne veg til alle sinn
kan hjarte høyre bodet uti mørkret,
opne døra si og la det koma inn.

Julenissen

Av Åsne Dahl Torp

Den norske nissen har egentleg ingenting med jul å gjere, og er også kjent under namn som tuften, tuftekallen, tokkallen, tomten, haugetomten.

Nissen var eit leikent lite vesen kledd i vadmålsklede, knebukser og gjerne raud eller blå lue. Han heldt til på garden og såg til dyr, hus og folk, og det var best å halde seg inne med han. Derfor har det vore ein tradisjon å sette ut god mat til nissen, gjerne graut, ved jul. Det finst mange historier om kva som kunne skje dersom nissen blei misnøgd om han ikkje fekk julemat, eller om ein ikkje stelte pent med dyra. Det ville ein ikkje risikere!

Julenissen stammar frå Sankt Nikolaus (på engelsk Santa Claus), biskop i Myra i Lilleasia på 300-talet. Etter at han døydde, blei han helgen for sjøfolk. Alle som heiter Nils, er kalla opp etter han. Nilsmesse den 6. desember er hans dag, og etter denne dagen var det farleg for skip å reise frå land. Men Nikolaus blei også helgen for andre. Under mellomalderen blei han helgen for skolebarna, og gav dei straff

Foto: Jenny Nyström, 1899, Nasjonalbiblioteket

eller påskjønning. I katolske skolar blei Nilsmesse feira med julespel. Da fekk barna som hadde vore flinke gåver av Sankt Nikolaus, medan dei som ikkje hadde vore flinke, fekk ris av ein figur kledd ut som ein smådjevul som han leidde i eit band. «Er det nokon snille barn her?» har altså ikkje alltid vore eit spørsmål som blir svart på med eit rungande «Ja!». Slemme barn fekk ris! ●

Foto: Jenny Nyström, 1899, Nasjonalbiblioteket

Julegåver

Av Åsne Dahl Torp

Tradisjonen med å gi gåver til jul er gamal, men i byrjinga var det på nyttårsaftan ein gav gåver til kvarandre. I mellomalderen var det gjerne tjenestefolka som fekk gåver. At det var barna som fekk flest gåver, blei først vanleg mot slutten av 1800-talet, og da var det gjerne nyttige ting som heimestrikka vottar, luer, forkle og jakker dei fekk. På 1800-talet var det nokon som hengde gåvene på sjølve juletreet, men ettersom gåvene voks i storleik, blei det vanleg å legge dei under treet, her i Noreg. Og det er det sjølvsgat julenissen som gjer, er det ikkje? •

Det er lov å grue seg til jul

Ingenting er så koseleg som jula. Familien samlar seg, vi tar fram julepynten og tenner lys. Vi gir og får gåver, og alle er glade. Er det rart vi gler oss til jul? Eller? Vi tok ein liten prat med Maja Lunde om det å gle seg og *ikkje* gle seg til jul.

Av Ida Michaelsen // Foto Siren Høyland Sæter

– I jula blir både dei gode og dei vonde kjenslene skrudd opp på maksimal styrke. Om du saknar nokon, så blir det saknet ekstra sterkt på julaftan. Det tenkte eg mykje på da eg skreiv *Snøsøstera*, seier Maja Lunde.

Det kan vere mange grunnar til at barn ikkje gler seg til jul. Nokon vaksne stressar så mykje at det ikkje blir hyggeleg. Andre vaksne drikk for mykje alkohol og forandrar seg. I nokon heimar er det ikkje julefeiring. Da er det ikkje så kjekt å sjå at alle andre har det koseleg. Og at dei får finare og artigare gåver enn deg.

For nokon er jula trist fordi dei saknar den eine forelderen sin. Det har Maja Lunde opplevd også.

– Foreldra min er skilde, så eg hugsar godt korleis det var å sakne den som eg ikkje feira jul med. Sånn er det utruleg mange som har det. Og så vil vi jo helst at julaftan skal vere perfekt. Da er det ekstra vondt når alt ikkje er som det skal, seier Maja Lunde.

Maja har heldigvis lært seg noko viktig: At jula ikkje treng å vere perfekt. Ho kan vere bra akkurat sånn som ho er. Ei jul som er annleis enn det du hadde tenkt,

kan også vere ei fin jul. Dette snakka ho og Lisa Aisato masse om da dei laga boka *Snøsøstera*, og sånn er det i boka også. Lisa har laga dei fine bilda til boka, mens Maja har skrive teksten.

– Om vennen din gruar seg til jul, kan det vere lurt å

spørje om grunnen til det. Og så kan du høyre om det er noko du kan gjere. Kanskje du og vennen din kan lage ein eigen juletradisjon i lag? Men om det er noko alvorleg som gjer at du gruar deg til jul, må du snakke med ein vaksen om det, seier Maja Lunde.

– Det er det Julian må gjere i Snøsøstera. Han må tore å seie til foreldra sine at sånn som vi har det no, det er ikkje greitt. Og da er det større sjanse for at alt blir betre. Slik det blir for Julian og familien hans.

Maja Lunde er forresten eit skikkeleg julemenneske. For sjølv om ho ofte sakna nokon i jula da ho var lita, var foreldra hennar flinke til å lage ei fin jul. Derfor har ho mange gode minne frå barndommen. No når ho har blitt vaksen, har Maja blitt veldig glad i julekosen. Ho kan kjenne julestemninga i heile kroppen sin. Og ho pyntar huset sitt i Villa Kvisten- stil. Kanskje liknar ho litt på Hedvig?

– Det er eit ljøs inni meg og små eksplosjonar av glede i hovudet. Jula for meg er maksimalistisk, varm og kjemperaud. Men det viktigaste med jula er at vi har det hyggeleg, ikkje at vi prøver å ha det perfekt, seier Maja Lunde. ●

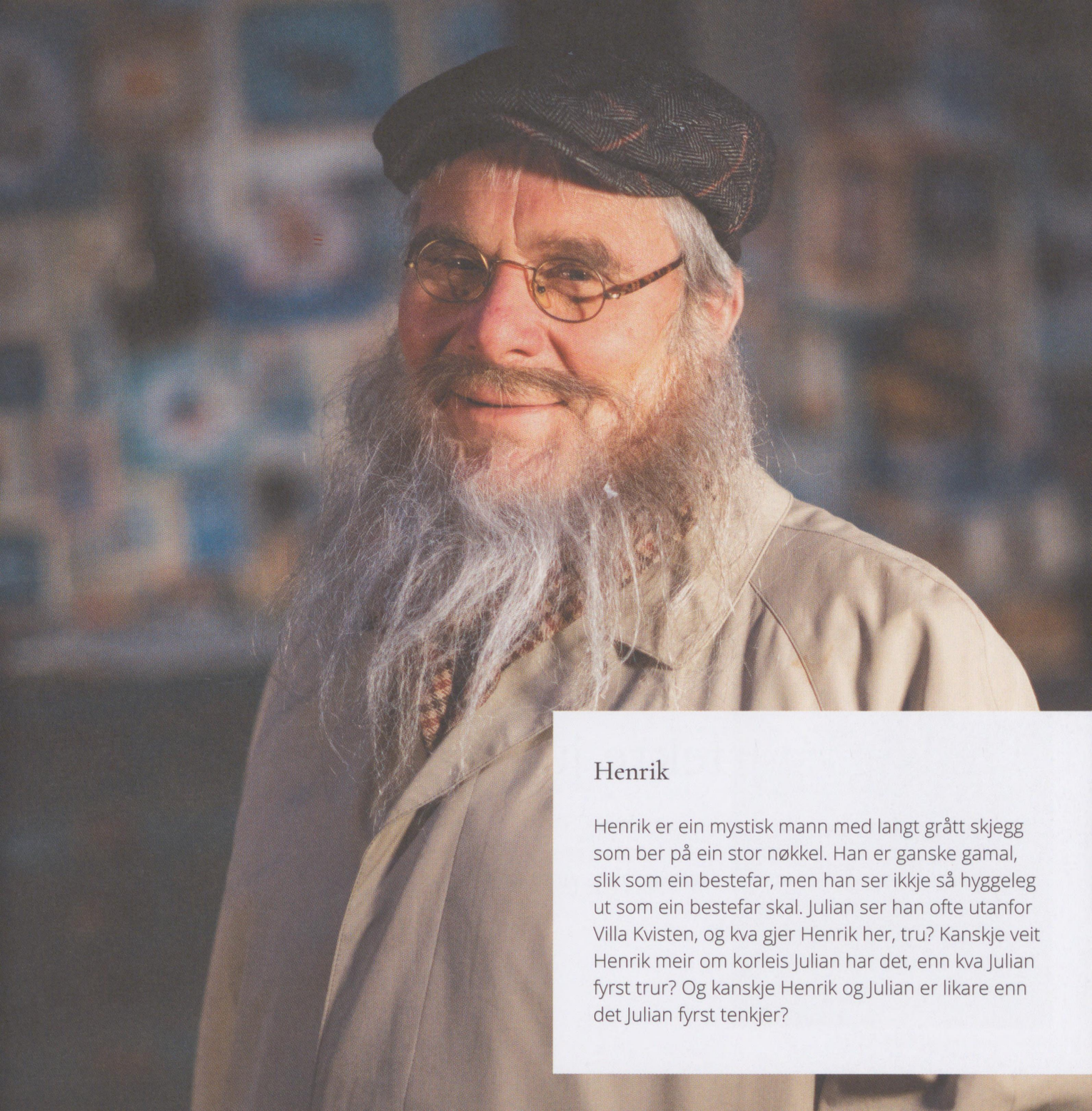

John

John er bestekompisen til Julian. Dei er dei lågaste og spinklaste i klassen, og så er dei begge dårlege i fotball. Julian og John har det alltid kjekt i lag, og dei pratar og ler så mykje at dei rullar rundt på golvet og ristar. Men det var før Juni døydde. No ler dei ikkje lenger og Julian har ikkje lenger noko å seie til John.

Henrik

Henrik er ein mystisk mann med langt grått skjegg som ber på ein stor nøkkel. Han er ganske gamal, slik som ein bestefar, men han ser ikkje så hyggeleg ut som ein bestefar skal. Julian ser han ofte utanfor Villa Kvisten, og kva gjer Henrik her, tru? Kanskje veit Henrik meir om korleis Julian har det, enn kva Julian fyrst trur? Og kanskje Henrik og Julian er likare enn det Julian fyrst tenkjer?

Hedvigs perfekte julekakao

Lag favoritten til Julian og Hedvig!

Denne drikken er perfekt for kalde dagar og varme vennskap.

Server han rykande fersk, og kanskje med ei peparkake ved sida av?

150 g mørk kokesjokolade
1 liter heilmjølkk
1 kanelstong

1 dl kremfløyte
2 ts sukker

1. Hakk sjokoladen i mindre bitar og hell den over i ein mellomstor kjele.
2. Hell i 1 dl mjølkk, kanelstonga og varm opp så sjokoladen smeltar.
3. Hell så i resten av mjølka og varm opp.
4. Pisk kald kremfløyte og sukker til ein stiv, men mjuk krem.
5. Server kakaoen med piska krem.

Julian er fødd på julaftan og elsker kakao. Bloggar og bakar
Ida Gran Jansen er fødd på veslejulaftan og elsker kakao nesten
like mykje. Men du treng ikkje å vere fødd i jula for å sette pris på
ein varm og deilig kopp sjokolade, så lenge du har ei god oppskrift.

Og vi har vore så heldige å få oppskrifta
til Ida som ho no deler med oss alle.

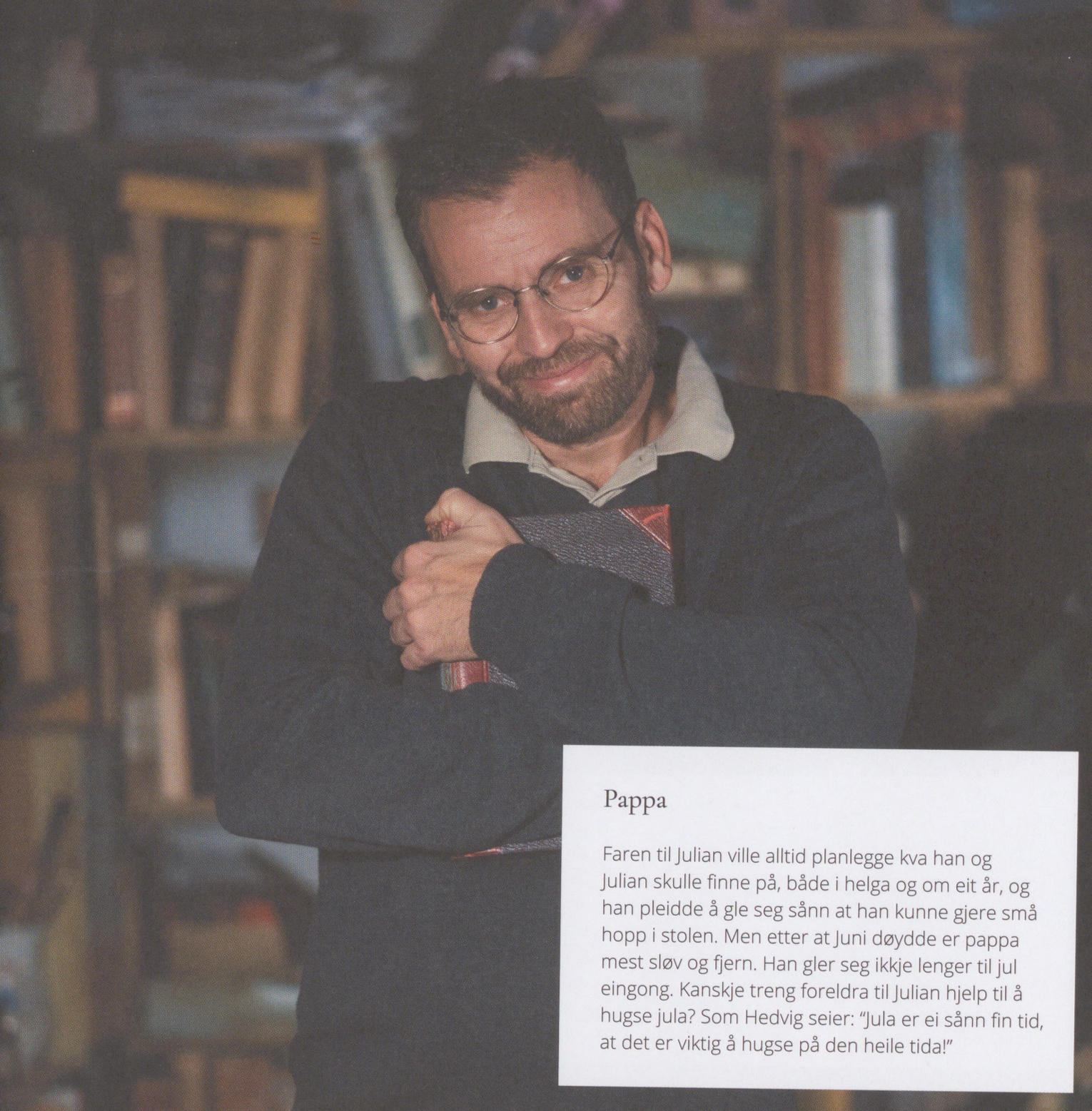

Foto: Modern Times Group

Mamma

Mora til Julian pleidde alltid å fortelje morosame ting om kva som hadde skjedd på jobben, og ho lo ofte så høgt at Julian blei heilt flau. Faren til Julian sa at det var denne latteren han fall for da han blei forelska i ho. Men no er mamma heilt stille og det einaste ho vil prata om er keisame ting som vêret, og alt ho gjer er keisame ting som å vaske og lese avisa.

Pappa

Faren til Julian ville alltid planlegge kva han og Julian skulle finne på, både i helga og om eit år, og han pleidde å gle seg sånn at han kunne gjere små hopp i stolen. Men etter at Juni døydde er pappa mest sløv og fjern. Han gler seg ikkje lenger til jul eingong. Kanskje treng foreldra til Julian hjelp til å hugse jula? Som Hedvig seier: "Jula er ei sånn fin tid, at det er viktig å hugse på den heile tida!"

Juni Wilhelmsen
1972 - 1988

Elska og sakna

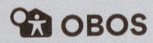
Les programmet digitalt!

Du får tilgang til programmet digitalt. Gjennom tekst, video og bilde kan du få dypare innsikt og ei større oppleving av teaterframsyninga du skal sjå - eller alt har sett! Bruk koden **Sno** når du legg til programmet i handlekorga, så blir det gratis.

**DET
NORSKE
TEATRET**

DETNORSKETEATRET.NO

Facebook • detnorsketeatret Twitter • @detnorsketeatre Instagram • @detnorsketeatret

